

Substitutsioon

- λ -arvutuse alusoperatsiooniks on formaalsete parameetrite asendamine tegelike argumentidega.
- Avaldise $(\lambda x. e_1) e_2$ väärtustamiseks tuleb termis e_1 asendada muutuja x kõik vabad esinemised termiga e_2 .
- Substitutsiooni tähistame $e_1[x \mapsto e_2]$.
- Peab vältima vabade muutujate "vangistamist".
- Näited:

$$(\lambda x. y x)[y \mapsto \lambda z. z] = \lambda x. (\lambda z. z) x$$

$$(\lambda x. y x)[x \mapsto \lambda z. z] = \lambda x. y x$$

$$(\lambda x. y x)[y \mapsto \lambda z. x] \neq \lambda x. (\lambda z. x) x$$

Substitutsioon

Substitutsiooni definitsioon:

$$y[x \mapsto e] = \begin{cases} e & \text{if } x = y \\ y & \text{otherwise} \end{cases}$$

$$(e_1 e_2)[x \mapsto e] = (e_1[x \mapsto e]) (e_2[x \mapsto e])$$

$$(\lambda y. e_1)[x \mapsto e] = \begin{cases} \lambda y. e_1 & \text{if } x = y \\ \lambda y. e_1[x \mapsto e] & \text{if } y \notin \text{FV}(e) \\ \lambda z. e_1[y \mapsto z][x \mapsto e] & \text{otherwise} \end{cases}$$

Tüübid on kasulikud töövahendid, mitte nuhtlus!

- Nagu Javas on levinud „testipõhine arendus“ on Idrises „tüübipõhine arendus“.
- Kõigepealt kirjuta tüübid ja implementeeri kasutades auke.

```
fact2 : Int → Int
fact2 0 = ?esimene
fact2 n = ?teine
```

- Seejärel täita kõik augud (näiteks) alustades keerulisemast. Vajadusel lisada väiksemaid auke.

```
fact2 : Int → Int
fact2 0 = ?esimene
fact2 n = n * fact2 ?argument
```

- Aukude konteksti saab lasta välja trükkida.

```
Main> :m
2 holes: Main.argument, Main.esimene
```

```
Main> :t argument
n : Int
```

```
-----
argument : Int
```

Anonüümsed funktsioonid

- λ -arvutus: $\lambda x y z. e$
- Idrises: $\backslash a, b, c \Rightarrow e$
(slaididel \backslash ja \Rightarrow asemel kirjutame λ ja \Rightarrow)

- Idris kasutab seda ka siseselt.

Defineerides funktsiooni

```
f : ...  
f x y z = ...
```

teisendab kompilaator koodi selliseks

```
f =  $\lambda$  x, y, z  $\Rightarrow$  ...
```

Kõrgemat järku funktsioon

... on funktsioon, mis võtab argumendiks või tagastab funktsiooni.

FP keskne mõte: arvutada saab ka arvutustega (e. funktsioonidega).

Näiteks map:

```
map : (a → b) → List a → List b
map f []      = []
map f (x::xs) = f x :: map f xs
```

Funktsiooni map illustreerib järgmine võrdus:

$$\text{map } f [x_1, x_2, \dots, x_n] = [f x_1, f x_2, \dots, f x_n]$$

Näide:

```
inverses : List Double → List Double
inverses xs = map (λ x ⇒ 1 / x) xs
```

```
Main> inverses [1,2,4,8]
[1.0, 0.5, 0.25, 0.125]
```

Kõrgemat järku funktsioon: foldr

```

foldr : (a → b → b) → b → List a → b
foldr f b []      = b
foldr f b (x::xs) = f x (foldr f b xs)

```

Funktsiooni foldr illustreerib järgmine võrdus:

$$\text{foldr } (+) \ b \ [x_1, x_2, \dots, x_n] = x_1 + (x_2 + (\dots + (x_n + b)))$$

Funktsiooni map saab defineerida läbi foldr-i

```

map : (a → b) → List a → List b
map f xs = foldr g [] xs
  where g : a → List b → List b
        g x ys = f x :: ys

```

ehk

$$\begin{aligned}
 \text{foldr } g \ [] \ [x_1, x_2, \dots, x_n] &= x_1 'g' (x_2 'g' (\dots 'g' (x_n 'g' []))) = \\
 &= f \ x_1 \ :: \ f \ x_2 \ :: \ \dots \ :: \ f \ x_n \ :: \ [] = \\
 &= [f \ x_1, f \ x_2, \dots, f \ x_n]
 \end{aligned}$$

Kõrgemat järku funktsioon: foldl

```

foldl : (b → a → b) → b → List a → b
foldl f b [] = b
foldl f b (x::xs) = foldl f (f b x) xs

```

Funktsiooni foldl illustreerib järgmine võrdus:

$$\text{foldl } (+) \ b \ [x_1, x_2, \dots, x_n] = (((b + x_1) + x_2) + \dots) + x_n$$

Funktsiooni reverse saab defineerida läbi foldl-i

```

reverse : List a → List a
reverse xs = foldl g [] xs
  where g : List a → a → List a
        g x y = y :: x

```

ehk

$$\begin{aligned}
 \text{foldl } g \ [] \ [x_1, x_2, \dots, x_n] &= ((([] \ 'g' \ x_1) \ 'g' \ x_2) \ 'g' \ \dots) \ 'g' \ x_n = \\
 &= x_n :: \dots :: x_2 :: x_1 :: [] = \\
 &= [x_n, \dots, x_2, x_1]
 \end{aligned}$$

Kõrgemat järku funktsioonid kui disainimustrid

```
f : List Double → Double
f (x::xs) = x + f xs
f []      = 0
```

vs.

```
f = foldr (+) 0
```

- Lihtsate funktsioonide puhul on ka rekursiivne lahendus selge.
- Pikema ülesande puhul on hea eraldada listi töötlemine.
- S.t. mitte *bittide*-tasemel vaid abstraktsemalt.

Kumb definitsioon on selgem:

```
f : List Double → Double
f (0::_) = 0
f (x::xs) = x + f xs
f []      = 0
```

või

```
f : List Double → Double
f = sum ∘ takeWhile (≠ 0)
```


Funktsiooni osaline rakendamine

- Selle asemel, et siduda kõik argumendid muutujatega

```
uusFunktsioon x y z = olemasolevFunktsioon (x+1) y z
```

saame Idrises võtta osa argumente ja tagastada funktsiooni

```
uusFunktsioon x = olemasolevFunktsioon (x+1)
```

- Pane tähele, kuidas töötavad koos aplikatsiooni vasakassotsiatiivsus ja funktsiooni tüübi paremassotsiatiivsus.

$$f : a \rightarrow (b \rightarrow (c \rightarrow d))$$

$$f \ x : b \rightarrow (c \rightarrow d)$$

$$(f \ x) \ y : c \rightarrow d$$

$$((f \ x) \ y) \ z : d$$

ehk

$$f : a \rightarrow b \rightarrow c \rightarrow d$$

$$f \ x : b \rightarrow c \rightarrow d$$

$$f \ x \ y : c \rightarrow d$$

$$f \ x \ y \ z : d$$

- funktsioone saame `(.)`-ga komponeerida, ehk:

```
f xs = sum (takeWhile (≠0) xs)
```

asemel

```
f = sum ◦ takeWhile (≠0)
```

- Funktsiooni $(a, b) \rightarrow c$ *karritud* kuju on $a \rightarrow b \rightarrow c$.
- Kirjuta funktsioone nii, et neid oleks võimalik osaliselt rakendada!